

SREDNJA ITALIJA: 26.4. - 4.5.2014 (kombi Vito in kamper)

1.dan (26.4.2014): Solkan – Riccione (343km)

Po štirih destinacijah v igri je nazadnje »zmagala« Italija. Malo zato, ker smo skrajšali čas potovanja, saj po nobeni strani nismo mogli narediti tehničnega pregleda, po drugi strani pa tudi zato, ker kolegom iz kamperja ena destinacija ni ustrezala, ena nam ni itd. Na koncu smo pristali, da prav daleč v 1 tednu ne moremo. Ko smo že bili dogovorjeni za sobotni odhod, nas kolega kliče, da ne bo šlo in da utegnejo komaj v ponedeljek. Ah...da ne bi bilo vse zaman, se zmenimo, da gremo mi naprej in nas oni dohitijo. Torej, v soboto ob 9:30 gremo iz Solkana in v Vrtojbi na avtocesti, tik pred mejo z Italijo natočimo poceni gorivo. Ob 9:55 pičimo po avtocesti do izhoda Venezia Est. Vreme je bilo lepo, sonček in 15°C, ko se parkiramo (skoraj) na PZAJu v Mesoli (N44,92331° E12,23469°), je termometer kazal kar 10°C več. Ura je kazala 12:45 kar je bil pravi čas za kosilo. Pa še noge smo si pretegnili, pa tamali se je sprehodil lepo ☺. Ta dan je bilo kamperjev na pretek saj se je v mestu odvijal festival špargljev. Po odmoru se ob 14:55 odpravimo naprej, po lepi, ravni in široki cesti vse tja do Riminija. Ob 17:00 se parkiramo na PZA na Viale Roma (N44,06068° E12,57572°), še vedno je bil sonček in 22°C, le malo pihalo je. S kolesi se zapeljemo po mestnem jedru: tlakovane ulice, nekaj palač in stavb, neki ostanki trga (vstopnina), pa še ostanki gledališča, a spet vstopnina (takrat že zaprto). Še najbolj navduši Ponte di Tiberio in park iz katerega ga je resnično lepo videti. Ob 18:40 plačamo tetki 2€ in se peljemo do PZAJa Riccione (N44,00392° E12,65115°). Malo pred 19h skočim še v mesnico po kruh a dobim le 2 žemljici. No ja, boljše kot nič. Malo naprej parkiramo na PZA in dobimo še zadnje prosto mesto. Pojemo večerjo in nad nami začnejo letati letala, kakih 100m naprej, pa vzporedno s PZAJem teče železnica, po njej pa vsakih 15min hitri vlaki. Joj kakšen hrup. Na hitro pobrskam po knjigi, če je kje v bližini kakšen mirnejši PZA, toda žal zaman. Pa tudi glede na to, da je ta bil poln, da so se kamperji neprestano obračali, ker ni bilo prostora in da je ura 20:00, nam dosti izbire ni ostalo. Ko se letala in vlaki le nekoliko umirijo, pa se iz mesta zasliši glasba. Sobota je in v centru je bila neka veselica. Glasovi so trajali vse tja do 2h zjutraj in, ko si že poskušal zatisniti oči, je mimo zapeljal vlak. Vsekakor ta PZA odsvetujem, razen, če resnično nimate problemov s spanjem v hrupnem okolju ali pa ste vlaka navajeni.

Rimini (◄ ►)

2.dan (27.4.2014): Riccione – Senigallia – Lanciano (297km)

Ko se zjutraj ob 6h mali prebudi, ves naspan, bi se midva najraje kar pogreznila v tople odeje. A kaj, ko te išče in »zahteva« hrano ☺. Komaj komaj se najprej eden in nato še drugi spraviva iz postelje na kafe in zajtrk. Na hitro še pospravimo in se ob 9:30 odpravimo naprej. To jutro je bilo resnično počasno, saj kar nisva mogla priti k sebi. Zunaj so nas spremljali oblaki in 17°C. Upala sva le, da bodo oblaki zdržali in ne bo dežja. Po poti nam GPS mrkne in to ob najbolj ne pravem momentu. Tako namesto levo, zavijemo desno (da se izognemo centru mesta) in ko se končno spravi

k sebi, nam kaže, da moremo obrniti. Šoferju ni do tega, da se vračamo nazaj, zato zavijemo kar na avtocesto in se po 16km, ko vidimo prvi izhod spravimo spet na navadno cesto. Ob 10:55 se parkiramo na PZA Senigallia (N43,70483° E13,23764°). Tu je zgodba podobna, PZA, glavna cesta, polna prometa in železnica. Hrupno. Še dobro, da bomo tu le malo časa. Pomalicamo in se s kolesi odpravimo malček ob morju, malo pa še po mestecu. Na poti do PZAja skočimo še v Lidl po najnujnejše stvari in si v kombiju pripravimo okusno kosilo. Ravno, ko pojemo, začne rositi. Hitro pospravimo in se odpravimo naprej ob obali, kjer nas cel čas spremlja železnica in vlaki. Ob 16:15 se parkiramo na PZA v Pedasu (N43,09985° E13,84272°) in spijemo kafe, saj ga prej nismo, ker smo hiteli pred dežjem. Tudi tu je padal dež, pa železnica spet in vlaki, hrupno. Povrh vsega, pa ni nikjer točno označeno, kje lahko parkiraš oziroma prespiš. Ob 17h se odpravimo še naprej ob obali, na kar pridemo do naselij in to eno za drugim. To pa pomeni počasno vožnjo, semaforje in gužvo. V Pescari se tega naveličamo saj smo se premikali po polžje in bi s takim tempom bili tam do trde trde teme. Pa tudi volje ni bilo pretirane, samo posteljo sva še videla zato smo zavili na avtocesto tja do Lanciana, kjer je bil naš cilj (N42,23385° E14,39106°). Tik pred ciljem nas je GPS spravljal v nek strm klanec, kjer smo obrnili in nato poiskali novo pot do cilja. Ob 20:20 parkiramo, zunaj rosi in je 14°C. Nič nas ne mika, da bi šli na sprehod, zato pojemo in se kar zgodaj odpravimo spat. Končno mir in tišina.

Riccione (▲)

Senigallia (▲)

3.dan (28.4.2014): Lanciano - Torre Mileto - Vico di Gargano - Vieste - Mattinata (253km)

Po zajtrku se kljub nekaj kapljam dežja odpravimo malo po mestecu. Iz parkirnega vodi dvigalo (in stopnice) v ozke ulice. Malo se razgledamo in sprehodimo, info point na žalost odprejo ob 9h, ker pa je začelo vedno bolj deževati, se nam ni ljubilo počakati in smo se odpravili nazaj. Po zemljevidu, ki stojijo na ulicah, smo videli »taglavne« znamenitosti. Pospravimo in malo počakamo, da se dež umiri, natočimo vodo in se ob 10h odpravimo naprej. Ob 12:25 se parkiramo v Lesini, v smeri PZAja, vendar nekoliko prej, na parkirnem čisto ob jezeru, valilnici račk in akvariju (odprt le do 12h!) in pripravimo kosilo. Končno pokuka sonček in se lepo segreje na 18°C. Ob 14:05 se odpravimo naprej na Garganski polotok. Končno se izognemo železnici, pa še pokrajina je precej lepša, ceste lepe. Ob 14:30 se ustavimo na plaži, tik ob stolpu v Torre Mileto, (N41,928364° E15,621003°), poslikamo in hop naprej proti današnjemu cilju. Po poti je precej zanimivih stvari, zato smo ob 15:20 spet postali za slikice (N41,94521° E15,99058°), tokrat nekje blizu Vico di Gargano. Dobro, da sta mi uspeli prvi dve sliki, saj so mi nato zmanjkale baterije. Ko prispemo v Vieste, nas sonček vabi, zato se odločimo za postanek in kafe ☺. Ko pridemo do plaže, zagledamo parkiran en Nizozemski in en Celjski kamper. Slovenci, lepo ☺. Parkiramo torej na Lungomare Europa (N41,88576° E16,17005°). Ob 16:30 gremo naprej in ravno, ko mojemu šoferju razlagam o neki skali, ki sem jo videla na sliki v enem izmed potopisov, se le ta nariše pred nami ☺. Hitro zavijemo ob rob ceste in to skalo poslikamo (N41,87861° E16,17691°). Po poti naprej nas GPS sicer usmeri malo drugače kot sva mislila, ampak ok. Zraven še enega stolpa se je odprl lep pogled na obok in pa sploh celoten zaliv (N41,82726°

E16,19406°). Žal so mi nastale le 3 slike, saj so nato zmanjkale baterije (rezervne). No, vseeno je bolje kot nič ☺. Ob 18:10 končno prispemo v Mattinato, kjer sta v razdalji kakih 400 metrov 2 PZAJa. Izbirati sicer nisva mogla, saj je bil en zaprt (odprejo 1.5.). Zapeljemo torej v Eden park (N41,70667° E16,06556°) in se parkiramo. »Nono« iz sosednjega kamperja nam pove, da lastnikov ni cel dan tu, da pa bo sigurno prišel zvečer, ko bo zaprl in zaklenil vse skupaj. Mi smo se namestili in lepo pojedli večerjo. Ko sem pomivala posodo je res prišel oskrbnik, nas popisal in povedal kaj in kako. Skoraj točno je vedel kdaj smo prišli, zapisal je 19h in dal račun, katerega sva poravnala kar takoj. Za 24h stane 13€, v koliko pa želite le prenočiti, je 10€. Priti morate seveda po 20h in oditi prej, sicer se šteje cel dan.

Lanciano (◀ ▶)

Lesina (▲)

Torre Mileto (▲)

Vieste (▼ ▶)

4.dan (29.4.2014): Mattinata – Ariano Irpino – Grottaminarda – Pompei (227km)

Jutro je bilo oblačno, s 14°C. V miru, na grobo pospravimo in pojemo zajtrk. Tik pred odhodom nas je prestrašilo par kapljic, tako da je mirno pospravljanje prešlo v hitro spravljanje. Ob 10:45, ko smo krenili na pot, pa se je že pričelo jasni in toploti (17°C). Včeraj so na pot krenili kolegi s kamperjem, prespali nekje blizu Pedasa in se danes vozili proti nam. Iskali smo kakšen parkirni, da bi se lahko tam srečali in pojedli, vendar ga ni bilo nikjer, ura pa je že bila 12:00. Zato smo zavili na neko stransko pot, ki je peljala do vetrnic, malo naprej od Foggie. Hitro pošljemo koordinate in ni minilo pol ure, pa so nas dohiteli. Pojemo kosilo in ravno, ko vržemo debato o poti, nas ploha prežene pod streho. Sklenemo, da ne bomo čakali sončka in se ob 13:50 odpravimo še do vetrnic (cesta je obupna, vsa v luknjah) in nato naprej proti Orsariju. Dež je ohladil ozračje na 13°C in le upali smo, da bo kmalu ponehal, oziroma, da ga naprej ne bo več ☺. GPS nas pelje mimo Ariano Irpino kjer je nadmorska višina znašala kar 709 metrov, potem pa nas precej zavede. Tako nam, kot kolegu kaže nemogoče poti, pa enosmerne ceste in nikakor nismo mogli od tu naprej. Na kar začnemo ubogati cestne oznake, še prej pa nekje blizu Grottaminarda tankamo (ob 15:15). Končno nam je uspelo prit do hitre ceste proti Neaplju oziroma Pompejem. GPS nas je spet nahecal, malo prehitro nas poslal iz hitre ceste, nas peljal po naseljih, kjer smo staknili obvoz, pa še ta ni bil označen. Lovili smo se po ulicah dokler ni postalo tako ozko, da s kamperjem ni mogel. Zmenili smo se, da se ne bomo čakali in iskali, ampak da se dobimo kar v Pompejih. Išče naprej, zaidemo v gužvo, premikali smo se resnično po polžje, ceste vse v luknjah, noben ne upošteva prometnih znakov, vsi mahajo, trobijo in predvsem izsiljujemo. Res moreš imeti srečo, da kot tujec ne poškoduješ avta. Za približno 15km smo potrebovali skoraj 2uri(!), resnično katastrofa! Ob 18:45, smo malo pred kolegom parkirali v Camping Pompei (N40,74675° E14,48496°). Žal cena ni bila ista našim podatkom, vendar ti veliko ne preostane. Parkiramo, pripravimo večerjo in u miru pojemo. No ja, 20m proč je bil visok zid, za njim pa železnica. Spet. Kolegi iz kamperja se odpravijo še na sprehod, mi pa le še pod tuš in spat.

Mattinata (▲ ►)

5.dan (30.4.2014): Pompei – Vesuvio – Napoli – Bacoli (75km)

Zjutraj, po zajtrku in sončni svetlobi vidimo, da je sosednji kamp, ki je bil le 0,50€ dražji, boljši, bolj urejen in novejši, pa še z všteto elektriko. No ja, po toči je zvoniti prepozno. Odpravimo se prek ceste do obzidja in vstopimo v arheološko najdišče. Sprehodimo se do blagajne, kjer se je že začelo zbirati kar precej turistov, čeprav odprejo ob 9h in smo mi bili tam ob 9:10. Na srečo nama uspe noter s študentskimi izkaznicami (sicer ne veljavnimi, pa vendar) in tako prihranimo nekaj malega (dali smo 5,50€/osebo, sicer je 11€/oseba). Ko prispemo do »čekirnice« kart nas zavrnejo in sicer: še ne 4 letna punčka ni smela naprej s skirojem, naš, 14 mesečni fantina pa ni smel noter s svojim trikolesnikom, češ da se ne da voziti po tistem terenu. Zaman smo zgubljali besede in tam

pustili »prevozna sredstva«, ter se z otroci na ramah podali naprej. Po parih metrih nam je piko na i dal pogled na Italijane, ki so mirne volje vozili dojenčke oziroma otroke v vozičkih. Zakaj oni ja, mi pa ne? A nima vse kolesa? Po malo slabšem začetku smo upali vsaj na nekoliko boljši konec. Ko že skoraj vse pogledamo, se malo zgubimo in ko se že dogovorimo, da se dobimo v kampu, se na lepem srečamo v nekem parku. Sreča pa taka ☺. Skupaj se odpravimo nazaj proti kampu, kamor prispemo po dobrih 3h urah ogleda. Imeli smo več kot dovolj, videli smo vse, čeprav nismo ravno vedeli čigave hiše so tisto bile ☺. Pojemo kosilo in seveda je bilo treba kamp zapustiti do 13h, vendar so se naši moški že večer prej dogovorili za 14h, »izgovor« pa so bili otroci. Ob 13:50 se odpravimo iz kampa in zavijemo še na nek PZA kjer je kolega poznal družino iz Ljubljane, ki je bila tam nastanjena. Izmenjamo si nekaj informacij in tuhtamo ali gremo danes naprej na Vezuv, ali prespimo na tem PZaju in gremo na Vezuv jutri. Družina iz Ljubljane namreč pravi, da je gor že mrzlo in tudi vreme je slabo. Ker pa vemo, da je arheološki park Pompejev naslednji dan, torej prvega maja zaprt, se bojimo, da ne bo kaj podobnega še z vulkanom, zato se odpravimo po avtocesti do Ercolana, kamor nas potem vodi pot v hrib, do parkirnega, kjer je izhodišče za na Vezuv. Ob 15:25 parkiramo na parkirni (N40,828192° E14,425874°) in oba šoferja se gresta pozanimat kaj in koga. Megla nas je objela že na poti gor in tudi Neaplja ni bilo videt, kaj šele vrh vulkana. Že na parkirnem nam je nek moški odsvetoval pot gor, saj je megla in ni videt nič. Ko se naša dva vrneta, povedo podobno, megla in zgoraj ni videt nič, napoved za jutrišnji dan pa je: dež. Hm...odločimo se, da ne gremo gor in se odpravimo iz parkirnega nazaj dol do PZAJa malo naprej od Neaplja. Par ovinkov dol, se ustavimo ob cesti in si nabereimo nekaj črnega »peska« za spomin. Tuhtamo in premlevamo kaj narediti, saj je meglica občasno sčistila, pa spet prišla itd. Po dobri uri cincanja se le odločimo in spet parkiramo na parkirni. Moška gresta plačat vstopnino (10€/oseba), ženski pa zrihtamo in oblečemo otroka, saj je zunaj kar hladno (10°C). Ko se odpravljamo proti vstopni točki, nam moška povesta, da smo pozni in da ne bomo imeli časa na pretek. Ura je bila 16:50 in ob 17h ti ne dovolijo več vstopiti. In res, ženska, ki nam je pregledala karte ni nič kaj prijazno povedala, da se moremo dol vrniti do 18h in niti minuto kasneje. No prav, več časa tako ali tako ne bomo potrebovali, saj ne bomo imeli česa občudovati. Edina prednost pozne ure je bila ta, da nam niso zaračunali parkirnine. Odpravimo se gor in ja, cel čas megla in pa pršenje iz nje. Ljudje le na poti dol, proti vrhu pa ni bilo nikjer nobenega. Po približno 15 minutah smo prišli do vrha oziroma prve postojanke in žal ni bilo videti nič. Vseeno smo poslikali, kar se je pač dalo poslikat, nabrali nekaj kamnov za spomin in odkorakali še do končne postojanke, ki je postavljena na 1167 metrih nadmorske višine. Tam kupimo še razglednico in pa posebno vino, ki je gojeno ob vznožju vulkana. Takoj za nami začnejo pospravljati stvari v postojanko in zapirati. Po poti navzdol so nas že čakali vodiči in nas spraševali, če smo zadnji. Nazaj smo se vrnili točno ob 17:57, tako da nismo zamudili ☺. Hitro na toplo in naprej do cilja. Žal v Ercolanu niso mogli na avtocesto (vse poti, ki nam jih je GPS predlagal, so bile enosmerne in to ne v naši smeri), tako da smo zašli po mestecih. Nikakor se nismo mogli izogniti gužvi. Ker nas je naš GPS razjezil, smo naprej poslali kolega v upanju, da bo njegov Garmin bolj »pameten« od našega I go-ja. No ja, niti ne. Ravno tako smo vozili po mestu in skoraj 1 uro porabili, da smo le prišli na avtocesto, pa še to nam je uspelo s pomočjo cestne signalizacije, ker tistega vstopa GPS ni imel in bi verjetno porabili še kar nekaj časa, predvsem pa živcev, da bi prišli na avtocesto. Vsekakor vsem odsvetujem, da greste po mestih, ker je bila gneča nepopisna, ogromno izsiljevanja in nešteti izpeljevanj (pa še v hrib, tako da je sklopka resnično trpela, poraba pa tudi :S). Ko ob 19h končno vozimo po avtocesti, smo optimistični da bomo v Baii takoj, saj je po kilometrih zelo blizu. Pa vendar smo se zmotilo. Okrog Neaplja je bila spet gužva. V štirih(!) kolonah se je promet premikal po polžje, avti pa kar levo in desno in levo in še ne vem kaj, da bi pridobili kakšno mesto. Vsaj da bi pomagal! Ko končno peljemo mimo razloga za nastalo kolono (oz štirih pasov je bilo treba it v 3), se promet sprosti in naprej teče gladko. Kmalu zapustimo avtocesto in se vsi živčni in naveličani vožnje

peljemo do PZAJa Agriturismo Fondi di Baia (N40,81132° E14,07518°). Ko parkiramo na makadamsko parkirišče blizu kmečkega turizma sprva mislimo, da to ni to oziroma, da smo prepozni, čeprav je ura 20:00. Ko se že skoraj vdamo v usodo, zagledamo luč v hiški in skočimo povprašat kaj in koga. Na naše veselje smo tam lahko parkirali, pa se še na elektriko priklopili, pa vodo imeli, pa nepopisen mir. Hitro razpakiramo in se namestimo. Moški pripravijo večerjo, ženske in otroci pa se odpravimo na igrala, kjer se lahko sprostijo vsaj otroka ☺. Pojemo večerjo in se hitro zavijemo v odejo.

Vezuv (▼)

Pompeji (◄ ▲) in v ozadju Vezuv (▲)
Neapelj(▼)

6.dan (1.5.2014): Bacoli - Roma - Castelfusano (285km)

Ponoči nas je sicer zbudil dež in pa kolega, ki je hitel zapirat tendo, kar je bilo spodaj pa spustil kar tam. Ni bilo volje se močit, tako da so stvari, ki so prej bile pod tendo, sedaj bile na dežju. No ja, jutro je bilo vseeno prijetno in mirno, pa še sonček je sijal. Po zajtrku smo pokukali ven in najprej dali vse mokre stvari na sonce. Kolegi še niso ustali, zato sem lahko »pripravila« svojo »torto« in skupaj s tamalim pihala svečke ☺. Nato smo se celotna posadka s »torto« tudi posladkali (kuglof je zdržal celo pot od doma ☺). Okrog 11h smo se s kolesi odpravili iskat trgovino, saj smo vedeli, da bodo danes delale le dopoldne (praznik). Res jo dobimo, kupimo tiste osnovne reči in si ogledamo še par stvari, nato pa v hrib do gradu ☺. Na naše presenečenje je na ta dan vstop v muzej in torej v grad zastonj. Kar seveda izkoristimo in si ogledamo razstavo o življenju Rimljanov na tistem ozemlju (pa vse do Neaplja in seveda Ercolana in sosednjih krajev, ki jih je Vezuv uničil). Po poti nazaj, pri prijaznem prodajalcu ob cesti, kupimo še domačo solato in limone. Oboje je bilo zelo okusno, res domače, pa še poceni (1€ za 3 velike limone in glavo solate ☺). Po kosilu se gremo še malo zabavat na igrala. Ampak res malo, saj so se potem začeli nabirati Italijani, ki so prišli na kosilo. V 1 uri je bilo parkirišče polno. Mi smo lepo počivali, uživali in se menili, ali gremo danes

naprej do Rima ali raje naslednje jutro. Tako ena kot druga varianta so imele dobre in slabe strani. Vseeno smo se odločili, da gremo danes naprej. Ob 17:30 se torej odpravimo iz Baie in ja, že naletimo na gužvo. Prepričani smo bili, da je ne bo, saj danes ni bil delovni dan. Pa vendar :S. Na srečo se gužva ni vlekla daleč in smo dokaj hitro prišli do hitre ceste proti Rimu. Nato pa po lepi, ravni in skoraj prazni lokalni cesti proti Rimu. Vmes pa še morje in lepi razgledi, pa dvopasovna cesta in sončni zahod. Pred Rimom pa ja, klub temu, da smo bili na obvoznici, gužva. Ah...velika mesta nas resnično ne marajo. Pa še s kolegom smo se že pred časom »ločili«. Šel je tankat in smo mislili, da nas bo dohitel, na koncu pa nas ni. Oziroma ga je GPS poslal po drugačni poti kot nas. Ko pa smo bili v tisti počasi se premikajoči koloni, in ravno premlevali o kolegu, le tega zagledam, kako se iz desne strani priključuje na avtocesto. Moj sprva misli, da se le hecam, potem, pa ga tudi sam zagleda ☺. Smeh. Še če bi se dogovorili, se tako točno ne bi mogli dobiti. Tako se skupaj odpravimo do PZAja (N41,82021° E 12,43545°). Ura je bila že pozna, 22:15, ko se parkiramo pred rampo. In ja, tam smo tudi ostali. Nikakor nas niso spustili naprej, češ da ima že vse polno in ni prostora (mi smo prazne prostore videli). Niti to, da imamo majhna otroka, ki že spita, ni pomagalo. Po par krepkih besedah se odpravimo do drugega PZAja (N41,80970° E12,52857°). Tudi ta je že imel zaprta vrata in ni se dalo naprej. Zapeljemo še do tretjega (N41,79250° E12,54083°), ki je bil blizu tega in tudi tam zaprta vrata. Moška ugotovita, da se da it noter in gresta. Na kar pa pride lastnik, ki se je sprehajal gor in dol in začel težiti, da smo pozni in da je že zaprto. Ker je mislil, da ga ne razumemo jim je prav pokazal napis, kjer je pisalo, da je odprto do 22h. Joj. Mi smo bili tam ob 23:20. Tudi tu ni pomagalo nič. Še nekaj časa smo bili tam, ugotavljali kam naprej. Še en PZA nam je ostal, vendar je pisalo, da je to parkirni od letališkega terminala. Sami presodite, če se tam da spati. Ko še naprej tuhtamo kam, pride skrbnik in prek vrata potegne debelo verigo. Kolega mu še reče, da zaradi nas ni treba zapirati, ker ne krademo, na kar ga razjezi in začne, da se nikoli ne ve, da smo parkirani na njegovem dovozu in če se ne odpravimo, bo poklical policijo. Sitnež. Ker ne dobimo nič pametnih PZAjev v bližini, sklenemo, da je najbolje iti proti obali, saj bo tam sigurno kakšen kamp. Odpravimo se proti obali in se ob 24:30 parkiramo v kamp Camping Internazionale u Castelfusanu.

Bacoli (►)

PZA Fondi di Baia (▼►)

7.dan (2.5.2014): Castelfusano – Bolsena (168km)

Noč je bila kratka, prekratka. Jutranja budnica pa ...moreča ☺. Naš tamali zelo rad tika gumble, sploh tam, kjer utripa kakšna lučka. In seveda ga je premagala radovednost in je moral tam stikat po armaturni, tako da je sprožil alarm. Lahko si predstavljate, kako hitro se človek zbudi. Ura je bila komaj nekaj čez 6. Sprva nisva niti vedela kaj se dogaja, niti ali trobi pri nas ali sosedom. Potem pa takoj zapirat, pa še zapret se ni hotelo. Joj. Ko končno rešiva situacijo porabiva kakih 10 do 15 minut, da se zaveva, kje smo in kaj se je zgodilo. Bila sva precej zmedena, le mali nas je gledal in se smehljaj. Počasi mu pripravimo zajtrk in si skuha kavo. Še vedno nisva najbolj prisebna ☺. Počasi se odpraviva in mali že komaj čaka, da gre lahko ven. Fanta se odpravita ven, pa še po kruh lepo, jaz pa počasi pospravim in pometem. Okrog 9:30 pridejo k nam še kolegi, ki so noč prespali kar nekje zunaj na nekem parkirnem, saj se jim je zdel kamp predrag. hitro si povemo kaj in koga in naredimo plan za naprej. Mi skočimo še pod jutranji tuš, ki nas je končno spravil nekoliko k sebi ☺. Nebo se je že kar močno prekrilo z oblaki in ko ob 11h gremo iz kampa, nas 2 minutki potem že opere prva ploha. Še dobro, da smo že spakirali vse ☺. Torej plan je bil tak, da se v Rim ne vrnemo in gremo naprej do Bolsene (N42,63898° E11,98562°), kamor prispemo ob 14:30. Zunaj je bilo precej hladno, pihalo je in plohe so bile, tako da smo večino časa preždeli vsi skupaj v kamperju. Ker smo se počasi naveličali bit tam, smo se odločili, da nam plohe ne bodo prišle do živega in se peš odpravili do jezera (prek cesto) ter naprej pogledat mestece. Dežja ni bilo več veliko, oziroma je rosilo, pa nehalo, tako smo stalno odpirali in zapirali dežnike. Po prijetnem sprehodu se vrnemo na parkirni in prične se jasni. Kot nalašč, da smo lahko spekli meso in pojedli večerjo zunaj. Sicer pa je bilo pečenje mišljeno na včerajšnji dan, da bi malo več praznovali, pa nam na žalost ni uspelo. Še malo smo poklepetali, nato pa spet dokaj zgodaj šli spat v upanju, da bo ta noč mirnejša in predvsem daljša.

Bolsena (▲ ►)

8.dan (3.5.2014): Bolsena – Orvieto – Città di Castello (152km)

Zjutraj se prebudimo lepše, predvsem pa bolj naspamo. Zunaj so še vedno plohe in to jutro je bilo najhladnejše do sedaj, 10°C. Pojemo in pospravimo, se na hitro zmenimo kam in se ob 10:25 odpravimo naprej proti Perugii. Po poti pa, če bo kaj zanimivega, si pač tisto ogledamo. Velikih planov ni bilo, saj smo bili dan v prednosti od načrtovanega, ker smo Rim izpustili. Po poti nas pritegne pogled na Orvieto, zato tam poiščemo PZA (N42,72562° E12,12736°) in se zmenimo le za par ur, brez nočitve in storitev, kar nas je stalo 2€/h. Ni malo! Bi nas pa vsaka storitev stala dodatna 2€, nočitev pa kar 18€. V razmislek še to, da gre na eni strani železnica za »počasne« vlake, na drugi strani oziroma prek cesto pa še ena železnica s hitrimi vlaki, ob železnici pa še avtocesta. Izmenjava sončka in oblakov nas prepriča, da si gremo ogledat mestece. Kakih 100metrov od parkirnega pelje vzpenjača v mestece, za vožnjo v eno smer boste porabili 1,30€ po

osebi. Malo se sprehodimo in kaj hitro pridemo do glavnega trga ter info pointa, kjer vzamem zemljevid. Malo pogledamo in si določimo smer. Žal muzej podzemnega mesta ne moremo obiskati saj je med 12:30 in 15:00 zaprt (tam smo bili ob 12:35). Gremo naprej in proti koncu naše poti pridemo še do vodnjaka, katera se odločimo pogledati (3€/oseba). V bistvu je bilo celo majhno podzemno mesto, izklesano v tufu (mehko kamnino). Poslikamo in preberemo kaj in koga ter se z lepimi vtisi odpravimo proti »vlakcu«. Kolegi se odločijo za pico, tako da jih pustimo v restavraciji in se sami odpravimo do kombija na kosilo. Dokaj hitro pridejo za nami, nas počakajo da pojedemo in se ob 15:15 hitro odpravimo iz parkirnega, da nam ne bi računali še dodatne ure (že tako smo plačali 8€!). Plohe nas spremljajo celo pot do Perugia. Tam parkiramo tik pred PZajem (N43,09810° E12,12736°), ki pa je zaprt z rampo. Znak, da se tu ne spi več zastonj. Ker je ura 16:25, se odločimo, da gremo še malo naprej, na kakšen drugi PZA. Ob 17:45 tako prispemo v Città di Castello (N43,45892° E12,23465°). Še vedno je nekaj rosilo, vendar se je kmalu pokazala mavrica, čez čas pa še sonček. Preden smo postavili in razstavili vse skupaj smo še tankali, da nas ponoči ne bi zeblo ☺. Ko smo se namestili in pojedli večerjo je bil pravi čas za sprehod po mestecu.

Orvieto (▲ ►)

Città di Castello (◄ ▲)

9.dan (4.5.2014): Cita di Castello – Sansepolcro – Mesola – Solkan (410km)

Jutro je bilo oblačno in nič ni kazalo, da bo sijalo sonce. V končni fazi pa nas tudi ni preveč zanimalo, saj nas je danes čakala uglavnem le vožnja domov. Ob 9:40 smo se odpravili počasi proti domu, po lepi dvopasovni cesti. Po kakih 15km smo zavili skozi Sansepolcro, če bi šli pogledat. Nobenega nič posebej ne pritegne, pa še oba mala spita. Gremo torej naprej in ob 12:35 naredimo prvi postanek, zopet na PZaju v Mesoli. Postanek je seveda daljši, saj si privoščimo še kosilo in malo pavze ☺. Zuri kasneje se lepo počasi odpravimo proti domu. Mi še iščemo bankomat, da ne bi plačevali avtoceste s kartico oziroma dobili račun, ki bi ga mogli poravnati na italijanskih poštah.

Kolega je šel kar naprej, je rekel, da ga bomo tako ali tako dohiteli. No ja, bankomat »ob poti« smo dobili komaj tik prej avtocesto, kolego s kamperjem pa nikakor nismo dohiteli. Ob 17:50 smo v soncu, po srečno prevoženih kilometrih, parkirali na domače dvorišče.

POVZETEK:

Prevoženih: 2.210km

Povprečna poraba: 6,7l/100km

Avtoceste (28,10€):

- Villesse - Venezia est: 10,00€
 - Pescara-Urbino - Fano: 1,30€
 - Pescara - Lanciano: 2,80€
 - Pompei: 2,00€
 - Ercolano: 2,00€
 - Venezia est - Villesse: 10,00€
- } kategorija A

Gorivo (241,08€ - 1591):

- Slovenija: 91,08€ (66,68l - 1,366€/l)
- Italija: 150€ (100€: 63,34l - 1,579€/l; 50€: 30,98l -1,614€/l)

PZAJi (8 noči - 70€):

- Mesola: N44,92331° E12,23469° (zastonj; voda + praznjenje)
- Rimini: N44,06068° E12,57572° (1,50€/h oz. 10€/noč + 2€ voda + 2€ praznjenje + 3€ elekt./dan)
- Riccione: N44,00392° E12,65115° (zastonj; hrupno-železniška proga, cesta, letala)
- Senigallia: N43,70483° E13,23764° (zastonj; hrupno-železniška proga, prometna cesta)
- Pedaso: N43,09985° E13,84272° (zastonj; ob železniški progi)
- Lanciano: N42,23385° E14,39106° (zastonj)
- Mattinata: N41,70667° E16,06556° (13€/24h oz. 10€ (20:00 - 8:00); WC + voda + elekt. + tuš (0,50€), praznjenje)
- Camping Pompei: N40,74675° E14,48496 (19€/noč (kombi + 2 osebi-otroci zastonj; elekt. doplač.))
- Agriturismo Fondi di Baia: N40,81132° E14,07518° (10€/noč; voda, elektrika + praznjenje)
- Camping Internazionale Castelfusano: N41,706169° E12,340393° (23€/noč (kombi + 2 osebi-otroci do 3let zastonj))
- Bolsena: N42,63898° E11,98562° (1€/h oziroma 5€/12h; javni WC (0,50€/oseba))
- Orvieto: N 42,72562° E12,12736° (2€/h, 18€/dan; WC + voda + elekt. + tuš + praznjenje; avtocesta, 2 železniški progi)
- Città di Castello: N43,45892° E12,23465° (zastonj; voda + praznjenje)

Info: beti.debenjak@gmail.com

zemljevid prevožene poti (▼)

